

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011203
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121011203.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného D. M., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.07.2021 sp. zn. 8PP/24/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.09.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného D. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného D. M., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom W., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený: trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.09.2017 sp. zn. 0T/192/2017, zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Odsúdený podanú sťažnosť do rozhodnutia sťažnostného súdu neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením prvostupňový súd o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 03.06.2021, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel prvostupňový súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienkové prepustenie a prvú materiálnu podmienku, avšak nesplnil druhú materiálnu podmienku na podmienkové prepustenie.

7. Poukázal pritom na charakter trestného činu, za ktorý momentálne vykonáva trest odňatia slobody (špeciálna recidíva k majetkovej trestnej činnosti) a jeho trestnú minulosť. Odsúdený má od roku 2011 sklony k opakovanému páchaniu trestnej činnosti a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby ho odradili od páchania trestnej činnosti. Zdôraznil, že odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 0T/192/2017 pôvodne

dostal trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, avšak v skúšobnej dobe spáchal niekoľko trestných činov, čoho dôsledkom bolo neosvedčenie sa v skúšobnej dobe a nepodmiennečný výkon trestu odňatia slobody. S poukazom na početnosť trestnej činnosti a negatívne správanie sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby má prvostupňový súd za to, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

8. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie a tieto správne posúdil a dospel k správnym záverom.

9. Z ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené súčasne okrem formálnej podmienky spočívajúcej vo vykonaní zo zákona stanovenej časti uloženého trestu aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že odsúdený svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a tiež v tom, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

10. Prvostupňový súd u odsúdeného správne vyhodnotil splnenie formálnej podmienky a prvej materiálnej podmienky na jeho podmiennečné prepustenie a sťažnostný súd na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu v tomto rozsahu bez potreby jeho opakovania v plnom rozsahu odkazuje.

11. Zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri skúmaní splnenia druhej materiálnej podmienky - predpokladu, že odsúdený bude po prepustení viesť riadny život, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

12. Pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti.

13. V tejto súvislosti je na mieste poukázať na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej priaznivá a opakované páchanie trestnej činnosti. Sťažnostný súd rovnako ako prvostupňový súd zdôrazňuje, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 8 záznamov), trestnú činnosť začal páchať už ako mladistvý, spočiatku sa obmedzoval na páchanie majetkovej trestnej činnosti, no následne sa dopúšťal aj trestných činov iného charakteru (porušovanie domovej slobody, ublíženie na zdraví a výtržníctvo), čo svedčí o neúčelnosti dovtedy uložených trestov. Uložením trestov odňatia slobody s podmiennečným odkladom bola odsúdenému opakovane daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený, pričom v páchaní trestnej činnosti pokračoval aj počas plynutia skúšobnej doby, teda existencie hrozby premeny uloženého trestu na trest nepodmiennečný. Páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Z týchto skutočností vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

14. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

15. Sťažnostný súd dodáva, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

16. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale je nutné ich posudzovať vo vzájomných súvislostiach. Očakávania správania sa odsúdeného v budúcnosti je možné vyvodiť z objektívnych okolností, ktoré sa už stali a ktoré musí súd logicky vyhodnotiť. Ohľadne správania sa odsúdeného v budúcnosti súd pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení vyvodzuje iba predpoklady a očakávania, pretože logicky nemôže vedieť, čo sa v budúcnosti skutočne stane. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti.

17. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je teda predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti, pričom pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom

vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného prizerať na skutočnosť, že sa v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodíť príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia.

18. Zjavný sklon k páchaniu rôznorodnej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil už 8-krát, pričom k zmene jeho postoja nevedli ani doposiaľ vykonané tresty, totiž nasvedčuje tomu, že si z predchádzajúcich odsúdení nechal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

19. A preto, aj napriek tomu, že odsúdený splnil formálnu podmienku a prvú materiálnu podmienku, nespĺnil druhú z materiálnych podmienok, a síce predpoklad vedenia riadneho života. Na podmiennečné prepustenie je nevyhnutné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok súčasne, tzn. pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu.

20. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

21. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

22. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.